НАРЕДБА № 11 ОТ 27 СЕПТЕМВРИ 2005 Г. ЗА БОНИТИРАНЕ НА ДИВЕЧОВИТЕ МЕСТООБИТАНИЯ

Издадена от министъра на земеделието и горите

Обн. ДВ. бр.80 от 7 Октомври 2005г.

Глава първа.
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С тази наредба се уреждат обществените отношения, свързани с бонитирането на дивечовите местообитания, и се определят допустимите запаси на дивеча, които могат да се поддържат върху ловностопанските райони на базата на естествената производителност на местообитанията, съгласно ловоустройствените проекти.

Чл. 2. (1) Бонитирането на дивечовите местообитания е оценката на тяхната ловностопанска производителност.

(2) Бонитирането на дивечовите местообитания се извършва с ловоустройствения проект.

(3) Ловоустройственият проект се разработва като част от лесоустройствения проект и относно реда за неговото разработване и приемане се прилагат изискванията на Наредба № 6 от 2004 г. за устройство на горите и земите от горския фонд и на ловностопанските райони в Република България (ДВ, бр. 27 от 2004 г.).

(4) На бонитиране подлежат всички ловностопански райони на страната.

Чл. 3. Бонитирането на дивечовите местообитания се извършва въз основа на ловностопанската типология на местообитанията, като при бонитиране на дивечовите местообитания на едрия дивеч се използва горската типология.

Чл. 4. (1) Типът местообитание е територия от един или няколко типа гора със сходна екологическа характеристика.

(2) Най-малката единица, на която се определя типът местообитание, е горският отдел.

(3) При определяне на екологическата характеристика на местообитанието се отчитат следните фактори: релеф, почви, хидрография, растителност, наличие на хищници, климатични и стопански фактори.

(4) За климатичните фактори определящи са критичните зимни и летни температури, валежите през зимата и през пролетта и продължителността на задържане на снежна покривка.

Чл. 5. (1) Допустим запас на дивеча е броят животни от даден вид, който може да се поддържа в ловностопанския район на базата на естествената производителност на

местообитанията, съчетан с провеждане на ловностопански мероприятия, отчитайки взаимодействието с конкурентните видове и недопускането на щети над 10%.

(2) Допустимият запас се определя поотделно за главния, второстепенния и съпътстващия вид дивеч.

Чл. 6. (1) Главният, второстепенният и съпътстващият вид дивеч се определят за всеки ловностопански район и/или ловище въз основа на заданието за изработване на ловоустройствения проект.

(2) Главният вид дивеч се определя на база екологичната характеристика на местообитанието и основното направление за стопанисване на вида дивеч.

(3) Изискването по ал. 2 не се отнася за оградените територии.

Глава втора.
ЛОВНОСТОПАНСКО ДЕЛЕНИЕ НА СТРАНАТА

Чл. 7. Ловната площ на страната се разделя в осем ловностопански области:

1. Дунавска равнина;
2. Предбалкан (на север от Стара планина);
3. Стара планина;
4. Югозападна България;
5. Средна гора;
6. Рило-Родопска област;
7. Тракийска низина и Подбалкански полета;
8. Югоизточна България (Странджанско-Сакарска област).

Чл. 8. Област Дунавска хълмиста равнина се разделя на пет подобласти:

1. Западно-Дунавска;
2. Средно-Дунавска;
3. Лудогорска;
4. Добруджанска;
5. Острови на р. Дунав с площ над 500 ha.

Чл. 9. (1) В Западно-Дунавската подобласт главен вид едър дивеч може да бъдат сърната, дивата свиня и еленът лопатар.

(2) В Средно-Дунавската подобласт главен вид едър дивеч може да бъде сърната, а в някои ловностопански райони и еленът лопатар.

(3) В Лудогорската подобласт главен вид едър дивеч може да бъдат благородният елен, сърната и муфлонът.

(4) В Добруджанската подобласт главен вид едър дивеч може да бъде сърната, включително и полският екотип, а в някои ловностопански райони и благородният елен, еленът лопатар и муфлонът.

(5) На островите на р. Дунав с площ над 500 ha главен вид едър дивеч може да бъде дивата свиня.

Чл. 10. (1) Във всички подобласти на област Дунавска хълмиста равнина главен вид дребен дивеч може да бъдат заекът, яребицата и фазанът.

(2) На големите острови на р. Дунав главен вид дребен дивеч може да бъде фазанът.

Чл. 11. (1) В област Предбалкан главен вид едър дивеч може да бъдат сърната, благородният елен и дивата свиня, а в някои ловностопански райони - еленът лопатар и муфлонът.

(2) В област Предбалкан съпътстващ вид дребен дивеч може да бъдат заекът, яребицата, а в някои ловностопански райони - фазанът и планинският кеклик.

Чл. 12. Област Стара планина се разделя на три подобласти:

1. Западна Стара планина;
2. Средна Стара планина;
3. Източна Стара планина.

Чл. 13. (1) В Западна Стара планина главен вид едър дивеч може да бъдат сърната и дивата свиня, а съпътстващ - благородният елен.

(2) В Средна Стара планина главен вид едър дивеч може да бъдат сърната, благородният елен и дивата свиня, а в някои ловностопански райони - дивата коза.

(3) В Източна Стара планина главен вид едър дивеч може да бъдат благородният елен, сърната и дивата свиня, а в някои ловностопански райони - еленът лопатар и муфлонът.

Чл. 14. Във всички подобласти на област Стара планина съпътстващ вид дребен дивеч може да бъде заекът.

Чл. 15. Област Югозападна България се разделя на три подобласти:

1. Пограничните планински вериги по западната граница;
2. Високите полета на Средна Западна България;
3. Долните течения на Струма и Места.

Чл. 16. (1) В Пограничните планински вериги по западната граница главен вид едър дивеч може да бъдат дивата свиня и сърната.

(2) Във Високите полета на Средна Западна България главен вид едър дивеч може да бъде дивата свиня, а в някои ловностопански райони - сърната.

(3) По Долните течения на реките Струма и Места главен вид дребен дивеч може да бъде колхидският фазан в подходящите за него местообитания.

Чл. 17. Област Средна гора се разделя на две подобласти:
1. Ихтиманска Средна гора;
2. Сърнена Средна гора.

Чл. 18. (1) В Ихтиманска Средна гора главен вид едър дивеч може да бъдат дивата свиня и сърната.

(2) В Сърнена Средна гора главен вид едър дивеч може да бъде сърната, а в някои ловностопански райони - еленът лопатар и муфлонът.

Чл. 19. Рило-Родопската област се разделя на четири подобласти:
1. Витоша - Плана - Верила;
2. Рила и Пирин;
3. Западни Родопи;
4. Източни Родопи.

Чл. 20. (1) В подобласт Витоша - Плана - Верила главен вид едър дивеч може да бъдат благородният елен, еленът лопатар и муфлонът, а в някои ловностопански район - дивата свиня и сърната.

(2) В подобласт Рила и Пирин главен вид едър дивеч може да бъдат сърната, благородният елен и дивата коза, а в някои ловностопански райони - алпийският козирог и глухарът.

(3) В подобласт Западни Родопи главен вид едър дивеч може да бъдат сърната, дивата свиня и благородният елен, а в някои ловностопански райони - дивата коза и глухарът.

(4) В подобласт Източни Родопи главен вид едър дивеч може да бъдат благородният елен, сърната, дивата свиня, еленът лопатар, муфлонът, дивата коза и глухарът.

Чл. 21. Във всички подобласти на Рило-Родопската област главен вид дребен дивеч може да бъде тракийският кеклик.

Чл. 22. Област Тракийска низина и Подбалкански полета се разделя на три подобласти:
1. Тракийска;
2. Подбалканска;
3. Причерноморска.

Чл. 23. (1) В подобласт Тракийска главен вид едър дивеч в някои ловностопански райони може да бъдат сърната, дивата свиня и еленът лопатар, а главен вид дребен дивеч - колхидският фазан, заекът и яребицата.

(2) В подобласт Подбалканска главен вид едър дивеч е сърната, а главен вид дребен дивеч може да бъдат заекът и яребицата.

(3) В подобласт Причерноморска главен вид едър дивеч може да бъдат благородният елен, еленът лопатар и муфлонът, а главен вид дребен дивеч може да бъдат заек, колхидски фазан и яребица.

Чл. 24. Област Югоизточна България (Странджанско-Сакарска област) се разделя на три подобласти:

1. Странджа;
2. Сакар;
3. Горнотракийска.

Чл. 25. (1) В подобласт Странджа главен вид едър дивеч може да бъдат благородният елен, сърната, еленът лопатар, муфлонът и дивата свиня.

(2) В подобласт Сакар главен вид едър дивеч може да бъдат благородният елен, сърната и еленът лопатар.

(3) В Горнотракийската подобласт главен вид едър дивеч може да бъде сърната, а в някои ловностопански райони - еленът лопатар, а от дребния дивеч - колхидският фазан.

Глава трета.
СЪВМЕСТЯВАНЕ НА РАЗЛИЧНИТЕ ВИДОВЕ ЕДЪР ДИВЕЧ В ЕДНИ И СЪЩИ ЛОВНОСТОПАНСКИ РАЙОНИ

Чл. 26. (1) При определяне на благородния елен за главен вид дивеч второстепенни видове могат да бъдат еленът лопатар и сърната, а съпътстващ вид - дивата свиня.

(2) При определяне на сърната за главен вид дивеч не могат да се определят второстепенни видове, а съпътстващ вид е дивата свиня.

(3) При определяне на елена лопатар за главен вид дивеч като второстепенни могат да се определят благородният елен и сърната, а съпътстващ вид е дивата свиня.

(4) Муфлонът може да бъде определен като главен или второстепенен вид дивеч във всички ловностопански райони.

(5) Изискванията по ал. 1 - 4 се прилагат в случаите на стопанисване на дивеч на свобода.

Чл. 27. В базите за интензивно стопанисване на дивеча за главен вид дивеч може да бъде определен всеки вид, за който има благоприятни условия за отглеждането му.

Глава четвърта.
ОПРЕДЕЛЯНЕ НА СРЕДНИЯ БОНИТЕТ И НА ДОПУСТИМИТЕ ЗАПАСИ

Чл. 28. (1) Във всеки ловностопански район или ловище се бонитира поотделно

всеки тип местообитание.

(2) Средният бонитет на ловностопанския район или ловище се определя въз основа на бонитета на местообитанията в него и се изчислява по формулата, посочена в приложение № 1.

Чл. 29. (1) Въз основа на определения среден бонитет по чл. 28 се определят и допустимите запаси на 100 ha, а въз основа на тях и допустимите запаси на целия ловностопански район и/или ловище.

(2) Допустимите запаси на 100 ha се определят от посочените запаси в таблиците за всеки вид дивеч в зависимост от бонитета чрез линейна интерполация.

(3) Допустимите запаси на целия ловностопански район или ловище се определят въз основа на големината на района или ловището и допустимите запаси на 100 ha.

(4) Допустимите запаси на второстепенния вид дивеч се определят в размер 50% от определените в съответните бонитетни таблици.

Глава пета.
БОНИТИРАНЕ НА МЕСТООБИТАНИЯТА, ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДОПУСТИМИТЕ ЗАПАСИ И КОЕФИЦИЕНТИТЕ НА ПРИРАСТ НА ЕДРИЯ ДИВЕЧ

Чл. 30. (1) В зависимост от биологичните изисквания на различните видове дивеч към условията на средата общата площ на ловностопанския район се разпределя по бонитети на местообитанията.

(2) Допустимите запаси зависят от бонитета на местообитанието и интензивността на ловностопанските мероприятия.

(3) Бонитирането на местообитанията на видове дивеч с локално разпространение се извършва съгласно опитните резултати от Лесотехническия университет, Института за гората и Националното управление по горите, както и на базата на световните достижения на ловностопанската наука.

Раздел I.
Благороден елен (Cervus Elaphus)

Чл. 31. (1) При благородния елен се бонитират следните типове местообитания:

1. чисти и смесени дъбови гори върху богати и свежи почви;
2. чисти и смесени дъбови гори върху сухи и бедни почви;
3. долинни дъбрави;
4. чисти и смесени с други широколистни букови гори;
5. високостъблени букови гори;
6. смесени иглолистно-широколистни гори (буково-елови, буково-борови, буково-смърчови и други гори);
7. чисти и смесени иглолистни гори;
8. клекова зона и алпийски пасища;
9. маломерни горски комплекси сред земеделски площи.

(2) При благородния елен подлежат на бонитиране местообитанията, в които има

целогодишно благоприятни условия за стопанисването му.

Чл. 32. Бонитетът на местообитанията на благородния елен се определя въз основа на таблицата, посочена в приложение № 2.

Чл. 33. Допустимите запаси на 100 ha площ за благородния елен се определят въз основа на таблицата, посочена в приложение № 3.

Чл. 34. Допустимите запаси за благородния елен, определени въз основа на естествената производителност на местообитанията, се редуцират при наличие на залесявания върху по-големи площи или при наличие на интензивно земеделие в ловностопанския район.

Раздел II.
Елен лопатар (Dama dama)

Чл. 35. При елена лопатар се бонитират следните типове местообитания:
1. дъбови гори върху богати и свежи почви (свежи дъбрави);
2. дъбови гори върху бедни и сухи почви (сухи дъбрави);
3. долинни дъбрави;
4. чисти и смесени букови гори до 1300 m. н.в.;
5. борова гора.

Чл. 36. Бонитетът на местообитанията на елена лопатар се определя въз основа на таблицата, посочена в приложение № 4.

Чл. 37. Допустимите запаси на 100 ha площ за елена лопатар се определят въз основа на таблицата, посочена в приложение № 5.

Раздел III.
Сърна (Capreolus capreolus)

Чл. 38. При сърната се бонитират следните типове местообитания:
1. иглолистни местообитания:
а) сечища и несклопени горски култури;
б) склопени иглолистни култури и младиняци;
в) борови местообитания;
г) бялборови местообитания с ела и смърч;
д) смърчови местообитания;
е) мурови местообитания;

ж) редини с клек;
2. широколистни местообитания:
а) свежи дъбрави до 500 m. н.в. сред обработваеми площи;
б) сухи дъбрави до 1000 - 1100 m. н.в.;
в) средновъзрастни и зрели дъбови гори;
г) смесени широколистни гори;
д) широколистни сечища и възобновителни участъци;
е) букови гори;
ж) смесени широколистно-иглолистни гори;
з) земеделски имоти с полезащитни пояси и трайни убежища;
и) открити местообитания в Североизточна България.

Чл. 39. Бонитетът на местообитанията на сърната се определя въз основа на таблицата, посочена в приложение № 6.

Чл. 40. Допустимите запаси на 100 ha площ за сърната се определят въз основа на таблицата, посочена в приложение № 7.

Раздел IV.
Дива свиня (Sus scrofa)

Чл. 41. (1) Бонитирането на местообитанията на дивата свиня е едроплощно.
(2) При дивата свиня се бонитират следните типове местообитания:
1. зрели дъбови и букови гори или смесени широколистни гори с преобладание на дъба или бука;
2. смесени гори с преобладаване на широколистните;
3. смесени гори с преобладаване на иглолистните;
4. иглолистни гори;
5. широколистни гори сред земеделски земи;
6. разливни гори по р. Дунав, включително и островите.

Чл. 42. (1) Бонитетът на местообитанията на дивата свиня и допустимите запаси на 100 ha. площ се определят въз основа на таблицата, посочена в приложение № 8.
(2) При определяне на допустимите запаси на дивата свиня се отчита интензивността на селското стопанство в ловностопанския район и предполагаемите щети, които видът нанася на селскостопанските територии.

Глава шеста.
БОНИТИРАНЕ НА МЕСТООБИТАНИЯТА, ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДОПУСТИМИТЕ ЗАПАСИ И КОЕФИЦИЕНТИТЕ НА ПРИРАСТ НА ДРЕБНИЯ ДИВЕЧ

Чл. 43. Бонитиране на местообитанията за дребен дивеч се извършва във всички

подходящи за обитаване от дадения вид ловностопански райони независимо дали са едродивечови или дребнодивечови.

Чл. 44. (1) При ловностопански райони с еднообразни по характер местообитания, бонитирането се извършва обобщено за цялата площ на района.

(2) Ако в един ловностопански район има различни типове местообитания, той се разделя на участъци, включващи сходни по характер местообитания, и се бонитира поотделно за всеки участък.

Чл. 45. (1) Производителността на дребнодивечовите местообитания се определя чрез оценка на основните екологични фактори, от които зависи разпространението и числеността на всеки вид дребен дивеч.

(2) Бонитирането на местообитанията на заека, яребицата и тракийския кеклик се извършва чрез количествено изразяване на стойностите на бонитетообразуващите фактори, а на фазана - чрез описание на типовете местообитания.

Чл. 46. (1) Бонитетообразуващите фактори за всеки вид дребен дивеч са различен брой. Те условно са разделени на:

1. непроменливи фактори на средата - надморска височина, релеф, хидрографска мрежа, почви, климат;

2. относително непроменливи фактори, които могат да бъдат повлияни от стопанската дейност - горска растителност, убежища, селскостопански култури;

3. променливи фактори, които зависят изцяло от стопанската дейност - степен на механизация и химизация в селското стопанство, ловностопански мероприятия, палене на стърнища, паша на домашни животни, численост на хищниците.

(2) По първите две групи фактори на ал. 1 всяко местообитание получава определен брой точки, в зависимост от стойността на фактора, като точките са повече за факторите, които са с по-голяма значимост. Въз основа на тях се определя бонитетът на местообитанието, което всъщност е потенциалната му производителност.

(3) Променливите фактори отразяват отрицателното въздействие на стопанската дейност върху качеството на местообитанията и тяхната производителност за дребния дивеч. За тях се получават отрицателни точки при бонитирането, които понижават бонитетната степен. Определеният чрез тях бонитет показва настоящата производителност на местообитанието.

(4) При отстраняване на негативните последствия от въздействието на отрицателно действащите фактори местообитанието не получава отрицателни точки и това води до повишаване на неговия бонитет.

(5) Оценката на настоящата производителност на местообитанието се извършва по всеки един от факторите по ал. 1, като бонитетът на местообитанието е общата сума от точките, получени при оценката на всички фактори съгласно съответните бонитетни таблици.

Чл. 47. (1) Допустимите запаси за всеки вид дребен дивеч се определят в

зависимост от бонитета на местообитанието и независимо от запасите на останалите видове дивеч в същия ловностопански район.

(2) Допустимите запаси за дребния дивеч определят възможното ползване на вида.

(3) Определените допустими запаси за даден вид дребен дивеч са минимални за съответния ловностопански район.

Чл. 48. (1) Ловностопанските райони се бонитират поотделно за всеки вид дребен дивеч.

(2) В една и съща ловна площ може да има различни бонитети за различните видове дребен дивеч.

Раздел I.
Заек (Lepus europaeus)

Чл. 49. (1) Местообитанията на заека за всички ловностопански райони са:

а) открити местообитания;

б) горски местообитания.

(2) Бонитетът на местообитанията по ал. 1 се определя въз основа на бонитетните таблици, посочени съответно в приложение № 9 и 10.

(3) Бонитетът на ловностопанските райони с лесистост до 30% се определя въз основа на бонитетната таблица за открити местообитания (приложение № 9).

(4) Бонитетът на ловностопанските райони, включени в границите на големи горски масиви, с лесистост над 90%, се определя въз основа на бонитетната таблица за горски местообитания (приложение № 10).

(5) Ловностопанските райони с лесистост от 30 до 90% се разделят на няколко участъка с еднакъв характер на местообитанията и всеки от тях се бонитира по бонитетната таблица съответно за открити или горски местообитания.

Чл. 50. В зависимост от общия брой точки, получени при бонитирането, бонитетът на откритите местообитания на заека е, както следва:

1. над 62 точки - I бонитет;
2. от 49 до 62 точки - II бонитет;
3. от 35 до 48 точки - III бонитет;
4. от 21 до 34 точки - IV бонитет;
5. под 21 точки - V бонитет.

Чл. 51. В зависимост от общия брой точки, получен при бонитирането, бонитетът на горските местообитания на заека е, както следва:

1. над 49 точки - I бонитет;
2. от 39 до 49 точки - II бонитет;
3. от 28 до 38 точки - III бонитет;
4. от 17 до 27 точки - IV бонитет;
5. под 17 точки - V бонитет.

Чл. 52. Допустимите запаси на 100 ha и коефициентите на прираст за заека по бонитети са определени въз основа на таблицата, посочена в приложение № 11.

Раздел II.
Яребица (Perdix perdix)

Чл. 53. Бонитетът на местообитанията на яребицата се определя въз основа на бонитетната таблица, посочена в приложение № 12.

Чл. 54. В зависимост от общия брой точки, получен при бонитирането, бонитетът на местообитанията на яребицата е, както следва:

1. над 55 точки - I бонитет;
2. от 40 до 55 точки - II бонитет;
3. от 24 до 39 точки - III бонитет;
4. под 24 точки - IV бонитет.

Чл. 55. Допустимите запаси на 100 ha и коефициентите на прираст за яребицата по бонитети са определени въз основа на таблицата, посочена в приложение № 13.

Раздел III.
Тракийски кеклик (Alectoris chukar)

Чл. 56. (1) Местообитанията на тракийския кеклик се включват в три ловностопански области - Тракийска низина, Подбалкански полета, Югоизточна България (Странджанско-Сакарска област) и Рило-Родопска област (Източнородопска подобласт).

(2) Бонитетът на местообитанията на тракийския кеклик в ловностопанските области Тракийска низина, Подбалкански полета и Югоизточна България (Странджанско-Сакарска област), се определя въз основа на бонитетната таблица, посочена в приложение № 14.

(3) Бонитетът на местообитанията на тракийския кеклик в подобласт Източни Родопи на Рило-Родопската ловностопанска област, се определя въз основа на бонитетната таблица, посочена в приложение № 15.

Чл. 57. В зависимост от общия брой точки, получен при бонитирането, бонитетът на местообитанията на тракийския кеклик е, както следва:

1. над 39 точки - I бонитет;
2. от 24 до 39 точки - II бонитет;
3. под 24 точки - III бонитет.

Чл. 58. Допустимите запаси на 100 ha и коефициентите на прираст за тракийския кеклик по бонитети са определени въз основа на таблицата, посочена в приложение № 16.

Раздел IV.
Фазан (Phasianus colchicus)

Чл. 59. (1) Местообитанията на фазана са:

а) ФМ-1 - смесени нискостъблени издънкови гори с преобладание на дъба, на богати и свежи почви;

б) ФМ-2 - смесени нискостъблени издънкови гори с преобладание на дъба, на бедни и сухи почви;

в) ФМ-3 - дъбрави на свежи и богати почви;

г) ФМ-4 - дъбрави на сухи и бедни почви;

д) ФМ-5 - едновъзрастни дъбови гори;

е) ФМ-6 - акациеви гори;

ж) ФМ-7 - млади култури от черен бор;

з) ФМ-8 - крайречни и околоводни.

(2) Екологичните характеристики на местообитанията на фазана по ал. 1 са посочени в приложение № 17.

Чл. 60. (1) Бонитират се всички площи, върху които има дървесна и храстова растителност. Включват се и групите от храстова и закелявяла растителност с площ над 1 дка, на разстояние не повече от 2 km от основния горски комплекс.

(2) Не се бонитират следните местообитания:

а) големите компактни горски комплекси с площ над 200 ha, ако не са устроени като фазанови ловища;

б) изредените (ажурни) горски пояси без храстова растителност и откритите пространства, на разстояние по-голямо от 2 km от гора или трайни насаждения;

в) всички местообитания с надморска височина над 700 m.

Чл. 61. (1) Бонитетът на местообитанията на фазана се определя въз основа на таблицата, посочена в приложение № 18.

(2) Допустимите запаси на 100 ha и коефициентите на прираст по бонитети спрямо женските при фазана, са определени въз основа на таблицата, посочена в приложение № 19.

(3) Получените допустими запаси за цялото стопанство се разпределят по полово съотношение, както следва:

1. в устроени фазанови ловища - 1:4 до 1:6;

2. в останалите ловностопански райони - 1:3 до 1:4.

Глава седма.
ОСОБЕНОСТИ ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДОПУСТИМИТЕ ЗАПАСИ В ЛОВНОСТОПАНСКИТЕ РАЙОНИ

Чл. 62. В държавните дивечовъдни станции допустимите запаси на дивеча се завишават спрямо запасите, определени в съответните за вида дивеч бонитетни таблици, както следва:

1. за благородния елен - с коефициент от 1,5 до 2;
2. за елена лопатар - с коефициент от 1,5 до 2,5;
3. за сърната - с коефициент от 1,5 до 2.

Чл. 63. В дивечовъдните участъци се поддържат допустимите запаси за вида дивеч, определени в съответните бонитетни таблици, а при възможности за по-ефективно стопанисване на дивеча, се допуска запасите да бъдат завишени с коефициентите за държавните дивечовъдни станции по чл. 62.

Чл. 64. В базите за интензивно стопанисване на дивеча допустимите запаси за вида дивеч се завишават спрямо запасите, определени в съответните за вида дивеч бонитетни таблици, както следва:

1. за благородния елен - с коефициент до 3;
2. за елена лопатар - с коефициент до 10;
3. за муфлона - с коефициент до 10;
4. за дивата свиня - с коефициент до 10.

Чл. 65. В ловностопанските райони по чл. 28 от Закона за лова и опазване на дивеча се поддържат допустимите запаси за вида дивеч, определени в съответните бонитетни таблици.

Чл. 66. Зимните загуби спрямо есенния запас в зависимост от бонитета по видове дивеч са, както следва:

1. за благородния елен - от 5 до 10%;
2. за елена лопатар - от 5 до 10%;
3. за сърната - от 10 до 25%;
4. за дивата свиня - от 5 до 10%;
5. за заека - от 10 до 30%;
6. за яребицата - от 20 до 50%;
7. за тракийския кеклик - от 20 до 40%;
8. за фазана - от 20 до 50%.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Ловностопанският бонитет" е категория, която включва група сходни за даден вид дивеч местообитания, характеризиращи се с приблизително еднакви допустими запаси, прираст, естествени загуби и ползване.

2. "Тип местообитание" е част от средата, която се обитава от дивеча целогодишно и обезпечава нормалното му развитие през всички биологични цикли от живота му.

3. "Допустим запас на дивеча" е броят животни от даден вид, който може да се поддържа в ловностопанския район на базата на естествената производителност на местообитанията, съчетано с провеждане на ловностопански мероприятия, отчитайки взаимодействието с конкурентните видове и недопускането на щети над 10%.

4. "Второстепенен вид дивеч" е този вид дивеч, за който подобно на главния вид дивеч условията на местообитанието са подходящи за стопанисването му, но по стопански съображения се налага ограничаване на допустимия му запас.

5. "Съпътстващ вид дивеч" е този вид дивеч, за който екологическите условия на местобитанието не са най-благоприятни, поради което стопанисването му не се налага в рамките на допустимия запас и чиито запаси се ограничават до степен, непозволяваща неблагоприятно въздействие върху главния вид дивеч.

6. "Стопански фактори за определяне екологическата характеристика на типа местообитание" са: механизация и химизация на селското стопанство; интензивност на ползването от горите и лесокултурните мероприятия; животновъдство; паша на домашни животни и интензивност на ловностопанските мероприятия.

7. "Ажурни горски пояси" са пояси с очистени от клони стъбла с наличието на високи храсти и подлес, способни да пропускат 15 - 25% от въздушния поток.

8. "Устроени фазанови ловища" са ловища с изградена ловностопанска инфраструктура за интензивно стопанисване на фазана.

9. "Линейна интерполация" - определяне на стойностите на линейна функция между точки, в които са известни стойностите.

10. "Полевки" - бозайници от Разред Гризачи, от семейство Полевки в България се срещат два вида - Снежна полевка (Chionomys nivalis) и Гюнтерова полевка (Microtus guentheri).

Заключителни разпоредби

§ 2. В Наредба № 6 от 2004 г. за устройство на горите и земите от горския фонд и на ловностопанските райони в Република България (ДВ, бр. 27 от 2004 г.), в приложение № 29 към чл. 97, в глава III, т. 2, глава V, т. 1, букви "в" и "ж", думата "инструкция" се заменя с "наредба".

§ 3. Тази наредба се издава на основание чл. 13, ал. 1, т. 2 от Закона за лова и опазване на дивеча (ДВ, бр. 78 от 2000 г.).

Приложение № 1 към чл. 28, ал. 2

Определяне на средния бонитет на ловностопанските райони

Средният бонитет на ловностопанските райони се изчислява по формулата:

където:
$Б_{ср}$ е средният бонитет на ловностопанския район;
$Б_i$ - бонитетът на съответния тип местообитание, чийто бонитет се изчислява;
n_i - частта в % на съответния тип местообитание спрямо общата площ на района.

Приложение № 2 към чл. 32

Бонитетна таблица за местообитанията на благородния елен

Тип местообитание	Характеристика на местообитанието	Бонитет
1. Чисти и смесени дъбови гори върху богати и свежи почви	1.1. Чисти и смесени дъбови гори с липа, габър, ясен и др.; пълнота до 0,8; с изразен подлесен етаж от дрян, глог, келяв габър и др.; сечищни участъци, поляни и ливади над 10% от площта; богат тревен състав	I
	1.2. Чисти и смесени дъбови гори с липа, габър, ясен и др., със склопеност над 0,8; без подлесен етаж; откритите площи са над 10%.	II
	1.3. Чисти и смесени дъбови гори с липа, габър, ясен и др., със склопеност над 0,8; без подлесен етаж	III
2. Чисти и смесени дъбови гори върху сухи и бедни почви	2.1. Нискостъблени дъбови гори с подлес от глог, дрян, келяв габър, драка и др.; откритите площи над 10%, с богат тревен състав	III
	2.2. Нискостъблени дъбови гори с подлес от глог, дрян, келяв габър, драка и др.; откритите площи под 10%, с богат тревен състав	IV
3. Долинни дъбрави	3.1. Многоетажни дъбови гори с примес от габър, липа, клен, леска, дрян и др.; откритите площи над 20%; с богат тревен състав	I
	3.2. Лонгозни смесени широколистни дъбови гори с ясен, бряст, габър, клен и плодоносещи видове; откритите пространства над 20%	I
4. Чисти и смесени с други широколистни, букови гори	4.1. Насажденията смесени - бук, дъбове, трепетлика, габър, ясен, клен и др. Петна от иглолистни култури. Наличие на подраст. Откритите пространства над 10% и с богат тревен състав	I
	4.2. Насажденията са смесени - бук, дъбове, трепетлика, габър, ясен, клен и др., но подрастът е по-беден, на петна и откритите пространства под 10%	II
	4.3. Насажденията са склопени, без подраст, откритите пространства под 5%	III
5. Високостъблени букови гори	5.1. Насажденията са разновъзрастни, склопени с богат подраст. Равномерно разпределени сечища. Откритите площи са над 10%. Редовно плодоносене	I
	5.2. Насажденията са разновъзрастни, склопени с богат подраст. Равномерно разпределени сечища, но откритите площи са под 10% и сечищата са неравномерно разпределени	II
6. Смесени игло-	6.1. Насажденията са несклопени; наличие на подрастен етаж; боро-	I

листно-широко- листни гори	винков чим и богат тревен състав; равномерно разпределени сечища с много издънки и къпинови формации; открити площи над 10%	
	6.2. Насажденията са несклопени; наличие на подрастен етаж; боро- винков чим и богат тревен състав. Сечищата и откритите площи под 10%	II
7. Чисти и смесени иглолистни гори	7.1. Насажденията са добре склопени с богат боровинков чим и тревен състав; откритите пространства над 5%; наличие на сечища	II
	7.2. Насажденията са добре склопени с богат боровинков чим и тревен състав. Само част от насажденията са склопени	III
	7.3. Насажденията са склопени; подрастно-подлесен етаж - единичен; откритите площи под 5%	IV
8. Клекова зона и алпийски пасища	През лятото богат тревен състав и с възможности за естествено изхранване. През зимата дълбока и продължителна снежна покривка	IV
9. Маломерни горс- ки комплекси сред земеделски площи	Всички видове гори в областта на Дунавската хълмиста равнина с площ до 200 ha	I

Приложение № 3 към чл. 33

Допустими запаси на благородния елен върху 100 ha ловна площ и коефициент на прираст спрямо всички кошути

Бонитет	Запас	Коефициент на прираст
I	2 - 2,5	0,7
II	1,5 - 1,9	0,6
III	1,0 - 1,4	0,5
IV	0,5 - 0,9	0,5

Приложение № 4 към чл. 36

Бонитетна таблица на местообитанията на елена лопатар

Тип местообитание (подтип)	Характеристика на местообитанието	Бонитет
1. Дъбови гори върху богати и свежи почви (свежи дъбрави)	1.1. Чисти и смесени дъбови гори основно с липа, габър и ясен, пълнота до 0,8; с изразен подлесен етаж от дрян, глог, келяв габър и др.; сечищни участъци, поляни и ливади над 20% от площта; богат тревен състав	I
	1.2. Чисти и смесени дъбови гори основно с липа, габър и ясен, склопени, без изразен подлесен етаж; откритите площи над 20% с богат	II

	тревен състав	
	1.3. Чисти и смесени дъбови гори основно с липа, габър и ясен, склопени, без изразен подлесен етаж; откритите площи под 20%	III
2. Дъбови гори върху бедни и сухи почви (Сухи дъбрави)	2.1. Нискостъблени дъбови гори с подлес от глог, дрян, келяв габър, драка и др.; откритите площи над 20%, с богат тревен състав	II
	2.2. Нискостъблени дъбови гори с подлес от глог, дрян, келяв габър, драка и др.; откритите площи под 20%;с богат тревен състав	III
3. Долинни дъбрави	3.1. Многоетажни дъбови гори с примес от габър, липа, клен, леска, дрян и др.; откритите площи над 20%; с богат тревен състав	I
	3.2. Лонгозни смесени широколистни дъбови гори с ясен, бряст, габър, клен и плодоносещи видове; откритите пространства над 20%	I
	3.3. Долинни дъбрави както в т. 1 и 2, но откритите пространства под 20%	II
4. Чисти и смесени букови гори до 1300 m н.в.	4.1. Смесени буково-габърови и буково-горунови гори до 1000 m н.в.; редовно плодоношение; богат подлесен етаж и тревна покривка; откритите пространства над 10%	II
	4.2. Чисти букови гори и с примес от иглолистни до 1300 m н.в.; скло-еност до 0.8; редовно плодоношение; богат подлесен етаж и тревна покривка; откритите пространства над 10%	III
5. Борова гора	5.1. Насажденията са предимно зрели и дозряващи, с равномерен склоп и единичен примес от бук, трепетлика и др. Открити площи от 10% до 30%. Почвената покривка - средно гъста, от житни и боровинки.	III
	5.2. Насажденията са предимно зрели, с разкъсан склоп след главна сеч. Открити площи от 10% до 30%. Почвената покривка - гъста, от житни и боровинки.	II
	5.3. Насажденията са предимно млади и средновъзрастни, склопени. Открити площи под 10%. Почвената покривка - рядка, от житни и боровинки.	III

Приложение № 5 към чл. 37

Допустими запаси на елена лопатар върху 100 ha. Ловна площ и коефициент на прираст спрямо всички кошути

Бонитет	Запас	Коефициент на прираст
I	6 - 9	0,70
II	3 - 5,9	0,65
III	до 2,9	0,60

Приложение № 6 към чл. 39

Бонитиране на местообитанията на сърната

Тип местообитание	Характеристика на местообитанието	Бонитет
Иглолистни местообитания		
1. Сечища и нескло-пени иглолистни култури	1.1. Надморска височина до 800 m; на дъбови месторастения; изобилие от летораслu; къпини и малини по цялото сечище	I
	1.2. Надморска височина 800 - 1200 m на дъбови и букови месторастения; изобилие от летораслu; богат тревен състав; къпината на петна	II
	1.3. Надморска височина 1200 - 1600 m. На букови месторастения	III
	1.4. Над 1600 m надморска височина	IV
2. Склопени игло-листни култури и младинаци	2.1. На дъбови и букови месторастения. Средна възраст 15 - 20 години. Липсва подраст и тревен състав	IV
3. Борови место-обитания	3.1. Чисти борови гори и до 10% участие на ела и смърч. С участие на боровинка и тревен състав на просветляванията	III
	3.2. Чисти борови гори и до 10% участие на ела и смърч, но по-склопени и тревният състав по-беден. Боровинковият чим на петна	IV
4. Белборови место-обитания с ела и смърч	4.1. Елата и смърчът равномерно разпределени под склопа с над 10% участие; тревна растителност разнообразна; боровинката повсеместно	II
	4.2. Елата и смърчът равномерно разпределени под склопа с над 10% участие, но тревна растителност по-бедна; боровинката на петна	III
5. Смърчови место-обитания	5.1. Склопени и несклопени гори. Хранителна база бедна. На места боровинка и житни треви	IV
6. Мурови место-обитания	6.1. Насажденията може да са примесени с бял бор и смърч. Наличие на боровинка и тревен състав.	IV
7. Редини с клек	7.1. Над горната граница на гората в Рила и Пирин. Единични дървета от мура и смърч. През вегетационния период хранителната база е добра; дебела и продължителна снежна покривка	IV
Широколистни местообитания		
8. Свежи дъбрави до 500 m н.м.в. сред обработваеми площи	8.1. Средна възраст на насажденията 20 - 30 години, с пълнота до 0,8. Обработваемите площи - главно с есенници	II
	8.2. Средна възраст на насажденията 20 - 30 години, с пълнота 0,9 - 1,0. Обработваемите площи не са основно с есенници	III
9. Сухи дъбрави до	9.1. Средна възраст до 30 години, пълнота 0,8. Наличие на	III

1000 - 1100 m н.м.в.	иглолистни култури	
	9.2. Средна възраст до 30 години, пълнота 0,9 - 1,0. Наличие на иглолистни култури	IV
10. Средно възрастни и зрели дъбови гори	10.1. Средната възраст е от 50 до 100 години, пълнотата 0,5 - 0,8. Наличие на жива почвена покривка. Надморска височина до 600 m	II
	10.2. Средната възраст е от 50 до 100 години, пълнотата 0,5 - 0,8. Наличие на жива почвена покривка. Надморска височина над 600 m	III
11. Смесени широколистни гори	11.1. Съставът главно от дъбови, с преобладание на цер и примес от келяв габър, габър, явор, ясен, клен и други широколистни. Почвите свежи и богати. Надморска височина до 600 m	I
	11.2. Съставът главно от дъбови, с преобладание на цер и примес от келяв габър, габър, явор, ясен, клен и други широколистни. Почвите сухи и бедни. Надморска височина до 600 m	II
	11.3. С преобладание на келяв габър, на сухи и бедни почви. Надморска височина над 600 m	III
12. Широколистни сечища и възобновителни участъци	12.1. Наличие на буйна растителност - издънки на широколистни видове, къпини, малини, житни треви	I
13. Букови гори	13.1. Младиняци на възраст до 30 години. Наличие на петна от иглолист- ни култури. По първазите наличие на къпина, малина, смрадлика и тревен състав	III
	13.2. Младиняци на възраст до 30 години. Наличие на петна от иглолистни култури. Тревният състав по първаза, като къпината и малината са недостатъчни	IV
	13.3. Средно възрастни и зрели гори. Строеж неравномерен. Наличие на сечища и открити площи, заети с къпини и малини	II
	13.4. Средно възрастни и зрели гори. Строеж неравномерен. Липсват сечища и открити площи са под 5%	III
14. Смесени широколистно-иглолистни гори	14.1. Наличие на богата хранителна база и убежища. Дъбово-буков район. Открити площи над 5%	I
	14.2. Наличие на богата хранителна база. Буково-иглолистен район. Открити площи над 5%	II
	14.3. Смесени широколистно-иглолистни гори, но открити площи под 5%	III
15. Земеделски имоти с полезащитни пояси и трайни убежища	15.1. Местообитанията в Североизточна България. Наличие на есенници, фуражни култури	I
	15.2. Поречие на реки, суходолия, тераси, изоставени овощни градини. В земеделските площи - житни, фуражни и окопни култури	II
16. Открити местообитания в Североизточна България	16.1. Площите основно с пшеница, ечемик и по-малко царевица, слънчоглед, цвекло	I
	16.2. Площите основно с царевица и други окопни култури	II

Приложение № 7 към чл. 40

Допустими запаси на сърната върху 100 ha ловна площ и коефициент на прираст спрямо всички женски

Бонитет	Запас	Коефициент на прираст
I	9,1 - 12,0	1,0
II	6,1 - 9,0	0,9
III	3,1 - 6,0	0,8
IV	2,0 - 3,0	0,7

Приложение № 8 към чл. 42, ал. 1

Бонитиране на местообитанията и допустими запаси на дивата свиня на 100 ha ловна площ

Тип местообитание	Ловностопански район		Коефициент на прираст
	без интензивно селско стопанство	с интензивно селско стопанство	
Зрели дъбови, букови или смесени широколистни гори с преобладаване на дъба или бука (I бонитет)	2 - 3	1 - 1,5	2,0
Разливни гори по р. Дунав, включително и островите (I бонитет)	2 - 3	-	2,0
Смесени гори с преобладаване на широколистните (II бонитет)	1 - 2	-	1,6
Смесени гори с преобладаване на иглолистните (III бонитет)	1 - 1,5	0,5 - 1	1,2
Иглолистни гори (IV бонитет)	0,5 - 1	-	1,0
Широколистни гори сред земеделски земи (IV бонитет)	-	0.5 - 0.8	1,0

Приложение № 9 към чл. 49, ал. 2

Бонитетна таблица за местообитанията на заека в откритите площи

Бонитетообразуващи фактори	Бонитети				
	I	II	III	IV	V
1	2	3	4	5	6
Надморска височина	200 - 400 10	100 - 200, 400 - 500 8	0 - 100, 500 - 600 6	600 - 900 4	Над 900 2
Релеф	Равнинен и	Хълмист	Хълмист и	Ниско-	Планински

	слабо нагънат		предпланински	планински	
	5	4	3	2	1
Почви	Смолници, черноземи, алувиални и делувиални	Канелени горски и сиви горски	Кафяви горски и тъмноцветни горски	Планинско-ливадни и жълтоземни	Торфени, блатни, псевдоподзолисти, засолени, антропогенни и примитивни
	10	8	6	4	2
Климат	Мека безснежна зима, топла пролет и лято с нормални валежи, по-обилни през VII и VIII	По-обилни и задържащи се неперио-дично сне-говалежи, топла про-лет, горещо и сухо лято	Непродължи-телна снежна покривка, хладна и дъждовна пролет, го-рещо и сухо лято	Значително задържаща се снежна покривка, хладна и дъждовна пролет, хладно лято	Снежна и продължителна зима, студена пролет и лято
	5	4	3	2	1
Площ на селскосто-панските култури,% от цялата площ на ловния район	Над 80% 10	70 - 80% 8	60 - 70% 6	50 - 60% 4	До 50% 2
Вид на селскосто-панските култури	Преобладават житни и фу-ражни култури	Житни, фуражни, оризища, тютюн, технически култури	Преобладават оризища, зеленчукови градини, технически култури, отчасти ливади и пасища	Технически и фуражни култури, ливади и пасища	Главно картофи, тютюн, ръж, овес, ливади и пасища
	5	4	3	2	1
Големина на блоковете	Блокове с площ до 50 ha, с равно-мерна мозаеч-ност и разно-образие на културите	Блокове с площ от 50 до 100 ha, с неравно-мерна мо-заечност и разнообразие на културите	Блокове с площ от 100 до 200 ha, с нерав-номерна мозаечност	Блокове с площ над 200 ha, с не-равномерна мозаечност	Блокове с площ над 200 ha, моно-култури
	5	4	3	2	1
Убежища от дър-весна и храстова растителност	Малки, мозаечно разположени петна от храсти и тревна расти-телност, равно-мерно разпре-делени по ця-	Малки раз-покъсани широко-листни горички, с богат подлес от храстова	По-големи гор-ски комплекси от широколист-ни дървесни видове, с нали-чие на подлес от храстови и	Големи горски комплекси от широко-листни или смесени гори, иглолистни култури, без	Големи горски комплекси от иглолистни дървесни видове или иглолистни култури, без подлес и жива

	лата площ	и тревна растителност	тревни видове	подлес и жива почвена покривка	почвена покривка
	10	8	6	4	2
Овощни градини,%	Над 15%	10 - 15%	5 - 10%	1 - 5%	До 1%
	5	4	3	2	1
Лозя,%	Над 20%	15 - 20%	10 - 15%	5 - 10%	До 5%
	5	4	3	2	1
Площ на фуражните култури,% от цялата площ на ловния район	Над 30%	25 - 30%	20 - 25%	15 - 20%	До 15%
	-8	-6	-4	-2	0
Употреба на торове, родентициди и пести-циди	Над 20% от площите се торят и се използват родентициди за борба с полевките	Над 20% от площите се торят и се използват силно отровни за топлокръвните животни пестициди	Над 20% от площите се торят и се използват средно и слабо отровни за топлокръвните животни пестициди	Под 20% от площите се торят и се използват пестициди, които не са отровни за топлокръвните животни	Не се използват торове и пестициди
	-8	-6	-4	-2	0
Ловностопански мероприятия	Не се провеждат	Провеждат се до 25% от предвидените по ловоустройствения проект	Провеждат се до 50% от предвидените по ловоустройствения проект	Провеждат се до 75% от предвидените по ловоустройствения проект	Провеждат се всички предвидени по ловоустройствения проект
	-8	-6	-4	-2	0
Палене на стърнища	Палят се почти всички стърнища, без никакви мерки за обезопасяване	Палят се над 50% от стърнищата, без никакви мерки за обезопасяване	Палят се до 50% от стърнищата, без необходимите мерки за обезопасяване	Палят се единични стърнища, но се вземат мерки за обезопасяване	Не се палят стърнища
	-8	-6	-4	-2	0
Паша на домашни животни	Местообитанията са подложени целогодишно на интензивна паша върху 100% от площта на ловния район	Пашата е върху над 50% от площта на ловния район	Пашата е върху 30 до 50% от площта на ловния район	Пашата е върху по-малко от 30% от площта на ловния район	На територията на ловния район няма паша на домашни животни

	-8	-6	-4	-2	0
Численост на хищни- ците (лисица, чакал, бялка, черен пор, дива котка, скитащи кучета и котки)	Много висока -8	Висока -6	Средна -4	Ниска -2	Много ниска 0

Забележка: Районите с надморска височина над 900 m в най-ниската си точка се отнасят към V бонитет независимо от другите условия на местообитанията.

* Ако лозята и овощните градини са необработваеми или запустели или са на малки парцели с ръчна обработка на почвата, при оценката им се дава 1 точка повече (колкото за предходната бонитетна степен).

* Ако лозята и овощните градини са комплексни, а не парцелирани, оценката им се намалява с 1 точка.

* Ако машините за косене на фуражните култури са снабдени с подплашващи съоръжения, при оценката се отнемат с 2 точки по-малко (колкото за следващата степен на бонитетната скала).

* Паленето на стърнища се преценява чрез непосредствен оглед на терена през месеците VII и VIII в годината на ловоустройство.

* Когато в ловностопанския район ежегодно се палят сухите ивици трева и синорите през пролетта и лятото, при оценката се отнемат с 2 точки повече (колкото за предходната бонитетна степен).

Приложение № 10 към чл. 49, ал. 2

Бонитетна таблица за местообитанията на заека в горските райони

Бонитетообразуващи фактори	Бонитети				
	I	II	III	IV	V
1	2	3	4	5	6
Надморска височина	200 - 400 10	100 - 200, 400 - 500 8	0 - 100, 500 - 600 6	600 - 900 4	Над 900 2
Релеф	Равнинен и слабо нагънат 5	Хълмист 4	Хълмист и предпланински 3	Ниско-планински 2	Планински 1
Почви	Смолници, черноземи, алувиални и делувиални 10	Канелени горски и сиви горски 8	Кафяви горски и тъмноцвет-ни горски 6	Планинско-ливадни и жълтоземни 4	Торфени, блатн псевдоподзолис засолени, антр погенни и примитивни 2
Климат	Мека безснеж-	По-обилни и	Непродължи-	Значително	Снежна и продъ

	на зима, топла пролет и лято с нормални валежи, по-обилни през VII и VIII	задържащи се непериодично снеговалежи, топла пролет, горещо и сухо лято	телна снежна покривка, хлад-на и дъждовна пролет, горещо и сухо лято	задържаща се снежна по-кривка, хлад-на и дъждов-на пролет, хладно лято	жителна зима, студена про-лет и лято
	5	4	3	2	1
Селскостопански култури, отглеждани в района, в съседство с горските площи	Преобладават житни и фураж-ни култури	Житни, фураж-ни, оризища, тютюн, технически култури	Преобладават оризища, зелен-чукови градини, технически култури, от-части ливади и пасища	Технически и фуражни кул-тури, ливади и пасища	Главно картоф тютюн, ръж, овес, ливади и пасища
	10	8	6	4	2
Дървесен състав и строеж на гората	Малки разпо-късани широ-колистни горички сред селскостопанските площи с богат подлес от храстова и тревна расти-телност	Широколистни гори с богат подлесен етаж от храстова и тревна расти-телност, с на-личие на поляни и открити площи, равно-мерно разпре-делени по цяла-та територия	Широколистни и смесени гори с наличие на под-лес от храстови и тревни видове	Големи горски комплекси от широколистни или смесени гори, или игло-листни култури, без подлес и жива почве-на покривка	Големи горски комплекси от иглолистни дървесни ви-дове или игло листни кул-тури, без под-лес и жива почвена покривка
	15	12	9	6	3
Ловностопански мероприятия	Не се провеждат	Провеждат се до 25% от пред-видените по ловоустрой-ствения проект	Провеждат се до 50% от пред-видените по ловоустрой-ствения проект	Провеждат се до 75% от пред-видените по ловоустрой-ствения проект	Провеждат се всички, пред-видени по ловоустрой-ствения проек
	-8	-6	-4	-2	0
Паша на домашни животни	Местообитанията са подложени целогодишно на интензивна па-ша върху 100% от площта на ловния район	Пашата е върху над 50% от площта на ловния район	Пашата е върху 30 до 50% от площта на ловния район	Пашата е върху по-малко от 30% от площта на ловния район	На територият на ловния район няма паша на до-машни животни
	-8	-6	-4	-2	0
Численост на хищ-ниците (лисица, ча-кал, бялка, черен пор, дива котка, скитащи кучета и котки)	Много висока -8	Висока -6	Средна -4	Ниска -2	Много ниска 0

Приложение № 11 към чл. 52

Допустими запаси на заека на 100 ha ловна площ и коефициенти на прираст спрямо целия запас

Бонитет	Запас	Коефициент на прираст
I	20 и повече	1.5
II	15 - 19	1.2
III	10 - 14	0.9
IV	5 - 9	0.6
V	под 5	под 0.6

Приложение № 12 към чл. 53

Бонитетна таблица за местообитанията на яребицата

Бонитетообразуващи фактори	Бонитети			
	I	II	III	IV
1	2	3	4	5
Надморска височина	0 - 200 8	200 - 300 6	300 - 400 4	Над 400 2
Релеф	Равнинен и слабо нагънат 4	Хълмист 3	Хълмист и предпланински 2	Нископланински 1
Почви	Смолници, черноземи, алувиални и делувиални 8	Канелени горски и сиви горски 6	Жълтоземни и псевдоподзолисти 4	Торфени, блатни, засолени, антропогенни и примитивни 2
Начало на вегетацията	31.III 4	5.IV 3	10.IV 2	15.IV 1
Средни пролетни валежи, mm	До 100 4	100 - 125 3	125 - 150 2	Над 150 1
Брой на дните със снежна покривка	До 20 4	20 - 30 3	30 - 40 2	Над 40 1
Площ на селскостопанските култури, % от цялата площ на ловния район	Над 80 % 8	70 - 80 % 6	60 - 70 % 4	До 60 % 2
Селскостопански култури	Преобладават житни и фуражни култури	Житни, фуражни, оризища, тютюн, технически култури	Преобладават оризища, зеленчукови градини, техничес-ки култури, отчас-	Технически и фуражни култури, картофи, тютюн, ръж, овес, ливади и пасища

			ти ливади и пасища	
	4	3	2	1
Големина на блоковете	Блокове с площ до 50 ha, с равномерна мозаечност и разнообразие на културите	Блокове с площ от 50 до 100 ha, с неравномерна мозаечност и разнообразие на културите	Блокове с площ от 100 до 200 ha, с неравномерна мозаечност	Блокове с площ над 200 ha, с неравномерна мозаечност или монокултури
	4	3	2	1
Убежища от дървесна и храстова растителност	Малки, мозаечно разположени петна от храсти и тревна растителност, равномерно разпределени по цялата площ	Малки разпокъсани широколистни гори, с богат подлес от храстова и тревна растителност или съобщества от храсти	Широколистни или смесени гори, иглолистни култури, с наличие на подлес от храстови и тревни видове	Широколистни или смесени гори, иглолистни култури, без подлес и жива почвена покривка, или напълно безлесни райони
	8	6	4	2
Овощни градини, %	Над 10 %	5 - 10 %	1 - 5 %	До 1 %
	4	3	2	1
Лозя, %	Над 15 %	10 - 15 %	5 - 10 %	До 5 %
	4	3	2	1
Площ на фуражните култури, % от цялата площ на ловния район	Над 30 %	25 - 30 %	20 - 25 %	До 20 %
	-6	-4	-2	0
Употреба на торове, родентициди и пестициди	Над 20 % от площите се торят и се използват родентициди или силно отровни за топлокръвните животни пестициди	Над 20 % от площите се торят и се използват средно и слабо отровни за топлокръвните животни пестициди	Под 20 % от площите се торят и се използват пестициди, които не са отровни за топлокръвните животни	Не се използват торове и пестициди
	-6	-4	-2	0
Ловностопански мероприятия	Не се провеждат	Провеждат се до 50 % от предвидените по ловоустройствен проект	Провеждат се над 50 % от предвидените по ловоустройствен проект	Провеждат се всички ловностопански мероприятия, предвидени по ловоустройствен проект
	-6	-4	-2	0
Палене на стърнища	Палят се почти всички стърнища, без никакви мерки за обезопасяване	Палят се над 50 % от стърнищата, без никакви мерки за обезопасяване	Палят се единични стърнища, но се вземат мерки за обезопасяване	Не се палят стърнища

	-6	-4	-2	0
Численост на хищниците (лисица, чакал, бялка, черен пор, дива котка, скитащи кучета и котки)	Много висока -6	Висока -4	Средна -2	Ниска 0

* Забележка: Районите с надморска височина над 600 m в най-ниската си точка се отнасят към IV бонитет независимо от другите условия на местообитанията.

При лесистост над 10 % от територията на ловностопанския район площта на горите се изважда от годната ловна площ и не се бонитира за яребица.

От особена важност за яребицата е наличието на постоянни водоизточници - непресъхващи дерета, малки рекички, напоителни канали, микроязовири, блата. Ако липсват такива на територията на ловния район, от общата точкова сума, получена при бонитирането, се изваждат 16 точки.

Приложение № 13 към чл. 55

Допустими запаси на яребицата на 100 ha ловна площ и коефициенти на прираст спрямо целия запас

Бонитет	Запас	Коефициент на прираст
I	50 и повече	1.2
II	30 - 50	1.0
III	10 - 29	0.8
IV	под 10	под 0.8

Приложение № 14 към чл. 56, ал. 2

Бонитетна таблица за местообитанията на тракийския кеклик от Тракийската низина, подбалканските полета и Странджанско-Сакарската област

Бонитетообразуващи фактори	Бонитети		
	I	II	III
1	2	3	4
Надморска височина	100 - 400 6	0 - 100 4	Над 400 2
Релеф	Хълмист и предпланински 3	Равнинен и слабо нагънат 2	Нископланински 1
Почви	Канелени горски и рендзини 6	Смолници 4	Жълтоземни и псевдоподзолисти 2
Начало на вегетацията	31.III	5.IV	10.IV

	3	2	1
Средни пролетни валежи, mm	До 80 3	80 - 100 2	Над 100 1
Брой на дните със снежна покривка	До 10 3	10 - 15 2	Над 15 1
Площ на селскостопанските култури, % от цялата площ на ловния район	Над 60 % 6	40 - 60 % 4	До 40 % 2
Вид на селскостопанските култури	Преобладават житни и фуражни култури 3	Житни, фуражни, картофи, тютюн, технически култури 2	Преобладават технически и фуражни култури, картофи, тютюн 1
Големина на блоковете	Блокове с площ до 25 ha, с равномерна мозаечност и разнообразие на културите 3	Блокове с площ от 25 до 50 ha, с неравномерна мозаечност и разнообразие на културите 2	Блокове с площ над 50 ha, с неравномерна мозаечност 1
Убежища от дървесна и храстова растителност	Съобщества от храсти, предимно драка, и тревна растителност, равномерно разпределени по цялата площ 6	Компактни съобщества от храсти с единични дървета или малки разпокъсани широколистни гори, с богат подлес от храстова и тревна растителност 4	Единични храсти и плевелна растителност 2
Овощни градини, %	Над 5 % 3	1 - 5 % 2	До 1 % 1
Лозя, %	Над 10 % 3	5 - 10 % 2	До 5 % 1
Площ на фуражните култури, % от цялата площ на ловния район	Над 15 % -4	10 - 15 % -2	До 10 % 0
Употреба на торове, родентициди и пестициди	Над 20% от площите се торят и се използват родентициди или отровни за топлокръвните животни пестициди -4	Под 20 % от площите се торят и се използват пестициди, които не са отровни за топлокръвните животни -2	Не се използват торове и пестициди 0
Ловностопански мероприятия	Не се провеждат -8	Провеждат се около 50 % от предвидените по ловоустройствен проект -4	Провеждат се всички мероприятия, предвидени по ловоустройствен проект 0
Численост на хищниците	Висока	Средна	Ниска

(лисица, чакал, бялка, черен пор, дива котка, скитащи кучета и котки)	-8	-4	0

* Забележка: Убежищата от дървесна и храстова растителност се оценяват в зависимост от тяхната големина и разпределение по площта на ловностопанския район.

Към по-високите бонитети се отнасят малките по площ, но равномерно разпределени по площта и много на брой убежища, дори и ако са само петна от храстова и плевелна растителност.

При лесистост над 10% от територията на ловностопанския район площта на горите се изважда от годната ловна площ и не се бонитира за кеклик.

Горите се оценяват като убежища в зависимост от наличието на подлес и жива почвена покривка, големината и разпределението им по площта на ловностопанския район и дължината на периферната ивица "гора - поле".

Райони с наличие на малки горски комплекси, с богат подлес и жива почвена покривка, равномерно разпределени по цялата площ на ловностопанския район, се оценяват с точките, съответстващи на II бонитет. Големите компактни горски комплекси, без подлес и жива почвена покривка, и иглолистните култури имат по-ниски защитни и хранителни качества и се отнасят към III бонитет, като им се присъждат съответният брой точки.

От особена важност за производителността на местообитанията на тракийския кеклик е наличието на постоянни водоизточници - непресъхващи дерета, малки рекички, напоителни канали, микроязовири, блата. Ако липсват такива на територията на ловния район, от общата точкова сума, получена при бонитирането, се изваждат 16 точки.

Приложение № 15 към чл. 56, ал. 3

Бонитетна таблица за местообитанията на тракийския кеклик от Източните Родопи

Бонитетообразуващи фактори	Бонитети		
	I	II	III
1	2	3	4
Надморска височина	100 - 400 6	400 - 600 4	Над 600 2
Релеф	Хълмист и предпланински 3	Равнинен и слабо нагънат 2	Нископланински 1
Почви	Канелени горски и рендзини, сухи до свежи, на каменисти терени 6	Канелени горски и рендзини, сухи, с раз-пръснати скални отломки 4	Канелени горски, ерозирани, на места със скални образувания 2
Начало на вегетацията	31.III 3	5.IV 2	10.IV 1
Средни пролетни	До 120	120 - 150	Над 150

валежи, mm	3	2	1
Брой на дните със снежна покривка	До 20 3	20 - 50 2	Над 50 1
Площ на селскостопанските култури, % от цялата площ на ловния район	Над 40 % 6	20 - 40 % 4	До 20 % 2
Вид на селскостопанските култури	Преобладават житни и фуражни култури 3	Житни, фуражни, картофи, тютюн, технически култури 2	Преобладават технически и фуражни култури, картофи, тютюн 1
Големина на блоковете	Блокове с площ до 10 ha, с равномерна мозаечност и разнообразие на културите 3	Блокове с площ от 10 до 15 ha, с неравномерна мозаечност и разнообразие на културите 2	Блокове с площ над 15 ha, с неравномерна мозаечност 1
Убежища от дървесна и храстова растителност	Съобщества от храсти, предимно драка, и тревна растителност, равномерно разпределени по цялата площ 6	Компактни съобщества от храсти с единични дървета или малки разпокъсани широколистни гори, с богат подлес от храстова и тревна растителност 4	Единични храсти и плевелна растителност 2
Овощни градини, %	Над 5 % 3	1 - 5 % 2	До 1 % 1
Лозя, %	Над 10 % 3	5 - 10 % 2	До 5 % 1
Площ на фуражните култури, % от цялата площ на ловния район	Над 10 % -4	5 - 10 % -2	До 5 % 0
Употреба на торове, родентициди и пестициди	Над 20 % от площите се торят и се използват родентициди или отровни за топлокръвните животни пестициди -4	Под 20 % от площите се торят и се използват пестициди, които не са отровни за топлокръвните животни -2	Не се използват торове и пестициди 0
Ловностопански мероприятия	Не се провеждат -8	Провеждат се около 50 % от предвидените по ловоустройствен проект -4	Провеждат се всички мероприятия, предвидени по ловоустройствен проект 0
Численост на хищниците (лисица, чакал, бялка,	Висока -8	Средна -4	Ниска 0

черен пор, дива котка,
скитащи кучета и котки)

Приложение № 16 към чл. 58

Допустими запаси на тракийския кеклик на 100 ha ловна площ и коефициенти на прираст спрямо целия запас

Бонитет	Запас	Коефициент на прираст
I	15 и повече	1.0
II	10 - 14	0.8
III	под 10	0.6

Приложение № 17 към чл. 59, ал. 2

Фазаново местообитание-1 (ФМ-1) Смесени нискостъблени, издънкови гори с преобладание на дъба, на богати и свежи почви.

Обхваща нискостъбленитe издънкови дъбови гори в примес с акация, габър, бряст, явор, ясен, липа, топола и други широколистни. Срещат се в изобилие плодоносни дървета и храсти - шипка, дрян, глог, трънка, дива круша и др. Почвите са карбонатни, типични излужени черноземи и смолници, от глинесто-песъкливи до средно песъкливо-глинести. Има развита буйна трева, храстова и дървесна растителност, които предлагат много добри укрития и добра хранителна база за фазана.

Площите, включени в този тип местообитания, са от I и II бонитет.

ФМ-2 Смесени нискостъблени, издънкови гори с преобладание на дъба, на бедни и сухи почви.

Местообитанието обхваща същите гори, но на по-бедни и сухи почви - сиви горски и канелени, по състав до тежко песъкливо-глинести. Тревната, храстовата и дървесната растителност са значително по-бедни от първия тип местообитание. Защитната база е добра, а хранителната - недостатъчна.

Площите от този тип местообитания са от III и IV бонитет.

ФМ-3 Дъбрави на свежи и богати почви.

Обхваща чистите дъбови, издънкови гори на свежи и богати почви - черноземи и смолници с лек механичен състав до средно песъкливо-глинести. По перваза на гората и по откритите пространства има буйна трева и дървесно-храстова растителнаст, включително и плодоносещи храсти. Защитната и хранителната база са сравнително добри.

Площите от този тип местообитания са от II и III бонитет.

ФМ-4 Дъбрави на сухи и бедни почви.

Обхваща чистите, дъбови, издънкови гори на сухи и бедни почви - сиви горски и канелени, с тежък механичен състав (средно песъкливо-глинести до глинести). Почти липсват плодоносещи дървета и храсти, а през лятото и тревната растителност изсъхва рано. Защитната и особено хранителната база са незадоволителни.

Площите са от IV бонитет при определени условия (таблица 17).

ФМ-5 Едновъзрастни дъбови гори.

Обхваща едновъзрастните, обикновено с издънков характер, склопени, зрели и дозряващи дъбови гори. В тях липсва тревна и храстова растителност, а също така и надеждни убежища. Хранителната база е бедна или почти липсва. Горските комплекси обикновено са по-големи от 200 ha и са неподходящи за обитаване. При определени условия някои от площите могат да бъдат отнесени към IV бонитет (таблица 17).

ФМ-6 Акациеви гори.

Този вид местообитание обединява акациевите насаждения. Почвите са свежи до сухи, богати и средно богати. В млада възраст и при издънково възобновяване на сечищата акацията предлага много добри убежища. През зимата семената й се използват за храна от фазаните.

В зависимост от редица условия при тези гори се отнасят към II и III бонитет.

ФМ-7 Млади черноборови култури.

Предлагат много добри защитни условия. Хранителната база в тях е бедна, но когато площта им е малка - под 500 дка, и в съседство с тях има други гори и селскостопански площи, са подходящи местообитания за фазана. Отнасят се към III и IV бонитет.

ФМ-8 Крайречни и околоводни местообитания.

Обхващат лонгозни гори, съставени главно от полски ясен, бряст, елша, летен дъб и др., с богат храстов и тревен състав, лиани, увивни растения и непроходима блатна растителност. Разпространени са главно по долните течения на реките Батова, Камчия, Ропотамо, Велека и по р. Тунджа. В тази група се включват също заливни гори от върби, тополи и елши по островите на по-големи реки (р. Дунав) или в плитките части на водоеми. Към тях се причисляват и дървесната и храстовата растителност, а също обрастванията от тръстика, папур, камъш и друга водолюбива растителност по бреговете на реки, потоци, канали, язовири и др. водоеми, разпространени в цялата страна, но най-вече около р. Дунав и Черноморското крайбрежие. Почвите са алувиални, леки и влажни, благоприятстващи развитието на мекотели, червеи, насекоми и др. организми, които са необходима храна за малките.

Защитните условия и хранителната база са много добри. Местообитанията са от I и II бонитет.

Приложение № 18 към чл. 61, ал. 1

Бонитетна таблица за местообитанията на фазана

№ по ред	Фактори	Типове местообитания / Бонитет							
		ФМ-1	ФМ-2	ФМ-3	ФМ-4	ФМ-5	ФМ-6	ФМ-7	ФМ-8
1.	Надморска височина								
1 а	до 400 метра	I	III	II	IV	IV	II	III	I
1 б	400 - 700 метра	II	IV	III	IV	IV	III	IV	II
2.	Валежна характеристика								
2 а	под 130 мм сумата на валежите през май и юни	I	III	II	IV	IV	II	III	I

2 б	над 130 мм сумата на валежите през май и юни	II	IV	III	IV	IV	III	IV	II
3.	Продължителност на снежната покривка общо за годината								
3 а	до 50 дни	I	III	II	IV	IV	II	III	I
3 б	над 50 дни	II	IV	III	IV	IV	III	IV	II
4.	Големина на горската площ								
4 а	заема 10 до 30 % от площта на стопанството	I	III	II	IV	IV	II		
4 б	заема до 10 % или над 30 % от площта на стопанството	II	IV	III	IV	IV	III		
5.	Характеристика на гората								
5 а	силно накъсана от ливади, селскосто-пански площи, наличие на издънково възобновени сечища	I	III	II	IV	IV	II	III	I
5 б	компактна с наличие на издънково възобновени сечища	II	IV	III	IV	IV	III	IV	II
6.	Селскостопански култури в съседство с гората								
6 а	зърнени, фуражни и зеленчукови	I	III	II	IV	IV	II	III	I
6 б	окопни и трайни	II	IV	III	неподх.	неподх.	III	IV	II
7.	Паша за домашен добитък								
7 а	забранена целогодишно	I	III	II	IV	IV	II	III	I
7 б	разрешена	II	IV	III	неподх.	неподх.	III	IV	II
8.	Наличие на вода								
8 а	непресъхващи потоци	I	III	II	IV	IV	II	II	
8 б	недостатъчно, пресъхва или липсва	II	IV	III	неподх.	неподх.	III	III	
9.	Влияние на механизацията в зависимост от вида на културите								
9 а	зеленчукови и трайни	I	III	II	IV	IV	II	II	I
9 б	фуражни, окопни и зърнени	II	IV	III	IV	IV	III	III	II

* Забележка: При бонитирането на ФМ-4 и ФМ-5, ако се получи по два показателя, че местообитанието е неподходящо, това означава, че цялата площ на стопанството не е годна за обитаване от фазана.

Средният бонитет се определя в зависимост от това кой бонитет преобладава при оценката на отделните показатели.

Приложение № 19 към чл. 61, ал. 2

Допустими запаси на фазана на 100 ha и коефициент на прираст спрямо женските

Бонитет	Запас на 100 ha	Коефициент на прираст
I	над 30	1.8
II	21 - 30	1.5
III	11 - 20	1.2
IV	5 - 10	0.8